

έσπερε μαζί της μιὰ γρηά, μιὰ γρηά ζαρωμένη και κιαμπουριασμέ-
νη, χωρίς δόντια, που έτρεμε άπ' τή γηραιά.
— Δεν έχω άλλη βασιλοπούλα από τούτη, ειπε ή μάγισσα στο
βασιλόπουλο. Σου κάνει ;

Στῆς γρηάς τὸ δάχτυλάκι δέχρινε πάλι τὸ βασιλόπουλο τὴν κόκ-
κινη κλωστή, και ειπε :

— Ναι, μου κάνει... Δώσε μου την...
— Άμα τέκνος αυτό, ή γρηά μάγισσα θυμωσε τόσο που τὴν έπια-
σε μανία. Άρχισε λοιπόν να χοροπηδή και νά σπάη δ, τι εύρισκε
μπροστά της. Πάνω στη φασαρία αὐτῆ ή βασιλοπούλα που τὴν ελ-
πε μεταμορφώσε τώρα σε γρηά πῆρε τὴν ἀληθινή της μορφή, και
στάθηκε δίπλα στο παλληκάρι και τοῦ φώναξε :

— Μή χάνης στιγμή ! Πρέπει νά φύγουμε άμέσως. Πάρε μο-
νάχα αὐτῆ τὴν γλάστρα κι' αὐτὸ τὸ κανάτι με τὸ νερὸ ποῦνε στο
παράθυρο, και πάμε...
Κ' ἐνὼ ή μάγισσα ξεκολλοῦσους νά χορηπηδή από τὴν φορη-
κά της και νά στάη δ, τι εύρισκε μπροστά της, τὸ βασιλόπουλο πῆ-
ρε τὴ βασιλοπούλα και κίνησε μαζί της γὰ νά γυρίση σὸυ κατέ-
ρα του τὸ παλάτι.

Όταν τὸυ εδῆ να φεύγουνε, ή μάγισσα δὲν ἀνησύχησε, οὔτε
φαντάστηκε ποτέ πὸς μαρτυρῶσε νά τοῦς χάση, γιατί νόμιζε πὸς
με τὴν μαγική της δύναμη θὰ γοῦ πρόφτανε, όπου κι' ἀν πήγαι-
νε. Κάθησε λοιπόν κι' ἐξακολουθῆσε νά σπάη δ, τι εύρισκε μπρο-
στά της, ὡσπου ξεθύμανε γιὰ καλά. Τέλος, κατὰ τὰ χαράματα
ἀποφάσισε νά ξεκινήση γιὰ νά πιάση τοῦς φυγάδες.

"Όλη νύχτα, τὸ βασιλόπουλο κι' ή βασιλοπούλα περπατοῦσαν
χωρὶς νά σταῖνε πουθενά και χωρίς νά γυρίσουν οὔτε μιὰ φορὰ
νὰ κιντῆσουν πίσω τους. Σὰν ἀρχισε ὁμως νά ξεμπερώνη ειπε ή βα-
σιλοπούλα στο βασιλόπουλο :

— Γιὰ κῶταξε πίσω μιὰ στιγμή. Βλέπεις τίποτα ;
— Ναι, ἀποκρίθηκε τὸ βασιλόπουλο. Βλέπω μακριὰ ἕνα σκο-
τεινὸ σύγνεφο.

— Εἴν' ή μάγισσα ποῦρχεται ! ειπε ή βασιλοπούλα. Ρίξε πίσω
σου τὴ γλάστρα...

Τὸ βασιλόπουλο ἔριψε τὴ γλάστρα κι' ἀμέσως φύτρωσε πίσω
τους πυκνὸτατο δάσος. Ἡ μάγισσα δὲν μπορούσε νά
περάση μέσα από αὐτὸ και ν' ἀναγκάστηκε νά γυρίση πί-
σω, και νά φέρη ἕνα τεσκοῦρι γιὰ ν' ἀνοίξη δρόμο.

"Αργότερα, ειπε πάλι ή βασιλοπούλα στο βασιλό-
πουλο :

— Κῶταξε πάλι πίσω. Βλέπεις τίποτα ;
— Ναι, βλέπω τὸ ἴδιο μαῦρο σύγνεφο, ἀποκρίθηκε
τὸ βασιλόπουλο.

— Τότε πέταξε πίσω σου τὸ κανάτι με τὸ νερὸ,
τοῦτε ή βασιλοπούλα.

Και τὸ βασιλόπουλο ἔριψε τὸ κανάτι με τὸ νερὸ,
κι' ἀπλόηθηκε πίσω τους ἕνα μεγάλὸ ποτάμι, που γιὰ
νά τὸ περάση ή μάγισσα ἀναγκάστηκε νά γυρίση πίσω
και νά φέρη τὸ σκαφίδι της.

Σ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ ὁμως, τὸ βασιλόπουλο κι' ή
βασιλοπούλα φτάσανε στο παλάτι. Ἐσαφράλασαν
ἀπ' τὸν τοίχο τοῦ βασιλικοῦ κήπου και μῆχανε μέσα ἀπὸνα πα-
ράθυρο, ποῦ ἔφυγε νῆαι κείνη τὴν ὡρα ἀνοιχτὸ. Τὸυς ελε φτά-
σει ὁμως κι' ή μάγισσα, και θέλησε κι' αὐτῆ νά μῆ μέσα ἀπ' τὸ
παράθυρο.

Ἡ βασιλοπούλα ὁμως γύρισε, φύσηξε ἀπάνω της κι' ἀμέσως
χιλιάδες ἄσπρα περιστέρια βῆχαν ἀπ' τὸ στόμα της και φεροῦν-
σαν γύρω στο κεφάλι της μάγισσας που τὴν ἔταλανε και τοῦς ἔ-
χασε και τοῦς δυὸ ἀπ' τὰ ἄντια της ! Θύμωσε τότε ή γρηά τόσο
πολύ, που ἔγινε πέτρα ! Και σήμερα ἀκόμα, ἀν σῆς τύχη ποτέ και
πάσε σ' αὐτὸ τὸ μακρινὸ βασίλειο, θὰ δῆτε ἀπὸσω ἀπὸνα παρῶ-
θυρο τοῦ παλατιοῦ μιὰ πέτρι· πού μοιάζει με γρηά.

Όσο γιὰ τὸ βασιλόπουλο και τὴν βασιλοπούλα, οἱ γάμοι τους
ἔγιναν τὴν ἄλλη μέρα με χαρὸς και με γλέντια μεγάλα κι' ἔζησαν
αὐτοὶ καλά κι' ἔμειε καλύτερα !...

ΤΟ ΑΚΡΟΝ ΑΩΤΟΝ ΤΟΥ ΙΠΠΟΤΙΣΜΟΥ

Εἶνε γνωστὸν ὅτι τὴν μεσαιῶνα δὲν ἦσαν ἀκόμη γνωστά τὰ
πληρόνια και οἱ ἄνθρωποι, βασιλεῖς, φεουδάρχες και ταπεινοὶ
χωφίτες μεταχειρίζοντο γιὰ νά φάνε... τὰ δάχτυλά τους ! Γι' αὐτὸ
κι' οἱ ἀριστοκράτες τοῦ καιροῦ ἐκείνου, ποῦ τὸ φαγητοῦ, ἔπλεναν
τὰ δάχτυλά τους μέσα σ' ἕνα εἰδικὸ κύπελλο.

"Όπως δὲ βαβαῖοὶ ὁ διάσημος ἱστορικὸς Σουλῆς, στὰ γεύματα,
ἐπίσημα και ἀνεπίσημα, οἱ ἐρωτευμένοι ἱππότες περιέμεναν με ἄ-
δημονία νά πλύνη ή ὥραία τους τὰ δάχτυλά της και ἔπειτα ἀρ-
παζὸν τὸ κύπελλο και ἔπιναν μονοροῦφι τὸ ἀκάθαρτο νερὸ, που
περιείχε!...

Όταν μάλιστα συνῆβαινε νά παρακάθηνται στο γεῦμα πολλοὶ
θαυμασταὶ και λάτραι μιὰς και τῆς αὐτῆς κυρίας ἔγινετο σχεδὸν
συμπλοκή μεταξὺ τους... ποῦς νά πρωτοπήξῃ τὸ νερὸ τοῦ κυπέλ-
λου. Ἐγίνοντο μάλιστα και αἰματηρὲς μονομαχίες ἐξ ἀφορμῆς τοῦ
νεροῦ αὐτοῦ!...

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Τὸ μεγαλύτερο ἀτόμολογο τοῦ κόσμου εἶνε τὸ Ἄγγλικὸ ὀπε-
ρακωκάνειο «Μόξσα» (πρῶν «Βίσμαρκ»), ποῦ παρεδόθη ἀπ' τὴν
Γερμανία στὴν Ἄγγλια ἐναντι ἑπανορθώσεων. Εἶνε 56.000 τόν-
ων και παρ' ὅλον τὸν τεραστιὸν ὄγκο του ἀναπτύσσεται ταχύτητα
23 κόβων τὴν ὡρα !

— Τὸ πρῶτο περίστροφο τὸ ἔφευρε στὰ 1185 μετὰ Χριστόν, ὁ
Παρισινὸς ὀπλοποιὸς Λενοράν, τὸ ἐτελειοποίησε δὲ στὰ 1835 ὁ Ἀ-
μερικανὸς συναγματοεργὸς Γκόλντ, τοῦ ὁποῖου ἔπηρε και τὸ ὄνομα.

— Στὴν Νέα Ἰόρκη πολλαπλήθηκε σὲ μιὰ πλοῦσια φιλομνηστὴ Ἀ-
μερικανίδα ἀντι 50.000 δολαρίων (3 1/2 ἑκατομμύρια δραχμῶν)
ἕνα περίστροφο παλῆ βολιῖ, τὸ ὁποῖο ἔχει ἑπάνω του ζωγραφισμένα
τὰ οἰκόσημα τῶν βασιλέων τῆς Γαλλίας. Τὸ βολιῖ αὐτὸ κατασκευά-
σθη στὰ 1551 ἀπ' τὸ διάσημο ὄργανοποιὸ Ἄματι, γιὰ τὸν βασιλεῖα
τῆς Γαλλίας Κάρολο 9ο.

— Ὁ ἰσχυρότερος φάρος τῆς γῆς βρίσκεται ἑπάνω σ' ἕνα βουνὸ
τῆς Ἀμερικῆς, κοντὰ στὴν Νιζὸν και ἔχει φωτιστικὴ δύναμη ἐνὸς
δισεκατομμυρίου κηρίων. Ἐποπεθηθῆναι δὲ ἐκεῖ γιὰ νά φαιτῆξῃ τὰ
ἀεροπλᾶνα ποῦ ἐκτελοῦν τὴν συγκοινωνία Παρισίων-Ἀλγερῶν.

— Τὸ φῶς του εἶνε ὁρατὸ εἰς ἀπόστασιν 302 χιλομέτρων!...
— Ἡ χρῆσις τῆς βεντάλιας χρονολογεῖται ἀπ' τὴν ἐποχὴ τοῦ
Τρωικοῦ πολέμου ! Ἡ ὥραία Ἐλένη τοῦ Μενελάου, ὅπως τουλά-
χιςτον ἀναφέρει ὁ Εὐριπίδης σὲ μιὰ τραγωδία του, χρησιμοποίησε
ἕνα εἶδος βεντάλιας ἀπὸ φτερά γιὰ νά δροσίζεσται!...

— Τὸ μπλιλλάρδο τὸ ἑπενόησε ἕνας Γάλλος ὀνόματι Ἐρρίκος
Ντεβῖν στὰ 1571, ἐπὶ βασιλείας τοῦ Καρόλου 9ου.

— Τὸ περίστροφο μέγα Σινικὸν Τεῖχος ἔχει μήκος 2.150 χιλο-
μέτρων, ἂν δὲ ὑπολογισθοῦν και τὰ 1.700 χιλομέτρα τοῦ μήκους
τῶν διακλαδώσεών του, ἔχει ἐν ὅλῳ μήκος 3.930 μιλίων, δηλαδὴ
περίπου φθάνει ἀπ' τὴν Ἀθήνα στο Λονδίνο και πὸ πέρα ἀκό-
μη... Τὸ ἀπέραντο αὐτὸ τεῖχος εἶνε τὸσον φαροῦ ὡστε μπορούν
να κυκλοφοροῦν ἀνέτως ἑπάνω στὶς ἐπάδαξεις του ἀμάξια και
αὐτοκίνητα !

— Σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη καλλιεργοῦνται 4.200 εἶδη λουλουδιῶν,
ἀπὸ τὰ ὁποῖα μόνο τὰ 428 ἔχουν ὄνομα. Ὅσον ἀφορᾷ τοῦς χρω-
ματισμοῦς 1194 εἶδη λουλουδιῶν ἔχουν χρῶμα ἄσπρο, 954 εἶνε κι-
τρινα, 594 καλὰζια και 330 εἶνε ποικιλόχρωμα.

— Ἡ «Ἐννάτη Συμφωνία» τοῦ Μπετόβεν παίχθηκε
γιὰ πρώτη φορὰ στὶς 7 Μαῖου 1824 στὴν περίστροφ
συναυλία ποῦ ἔδωσε ἀυτοπροσώπως ὁ μέγας μουσουργὸς
στὸ θέατρο «Ἄν ντερ Βιν» τῆς Βιέννης. Τὰ εἰσητήρια
τῆς συναυλίας εἶχαν διατιμηθῆ 2.100 φιορίνια τὸ ἕνα.
Ἐν τούτοις ὅταν ἀφηρηθῆσαν τὰ διάφορα ἔξοδα, ὄμοι-
βαι μουσικῶν, ἀντιγραφῆ τῶν σπαρτίτων, ἔξοδα θεά-
τρου κλπ. ἔμειναν στὸν... καίμενον τὸν Μπετόβεν, μό-
νον 400 φιορίνια.

— Τὸ ἀρχαιότερο φιλολογικὸκαλλιτεχνικὸ καφενεῖο
τῆς Εὐρώπης εἶνε τὸ «Καφέ Γκρέκο» τῆς Ρώμης, τὸ
ὁποῖο λειτουργεῖ 168 χρόνια συνεχῶς και τὸ ὁποῖο ἰ-
δρύθηκε στὸ 1760 ἀπὸ ἕναν Σμυρνηνὸ ὀνόματι Νικολά.
Μέσα στὸ καφενεῖο αὐτὸ ἐσχύονταν ὁ Γραικὸς, ὁ Βολ-
ταίρος, ὁ Κανέβα, ὁ Γκολτὸν, ὁ Μπατζέ, ὁ Ροσσίνι, ὁ
Βάγγερ, ὁ Γκόγκολ, ὁ Γκουινώ, ὁ Ίψεν και ἄλλοι. Οἱ τοῖχοι του
εἶνε στολισμένοι με ἐκόνες, μναιοτήρες, ἀγαλματάκια και αὐτο-
γραφα, ὅλα ἔργα τῶν διασημῶν θαμάτων του.

— Οἱ Ἀμερικανικοὶ γαιατροὶ εἶνε κατάληκτοι τελευταῖα με κά-
ποια Ἀμερικανίδα, τὴν μίστερε Ἐβραῖνα Τάρντο, ή ὁποία δὲν ἀ-
νέχεσται καθόλου τοῦς φυσικοῦς πόνοους. Μ' ἄλλους λόγους ή
Τάρντο δὲν πονεῖ ποτέ κι' ἀν ἀκουμποῦν ἑπάνω στο σῶμα της πυ-
ρροκαυμένα σίδερα, ή δταν τὴν τρυποῦν με βελόνες ποῦ περνοῦν
ἀπ' τὸ ἕνα στο ἄλλο μέρος τοῦ σώματός της ! Ἐπὶ πλέον και τὰ
πὸ δυνατότερα δηλητήρια δὲν ἔπνευγοντο σ' αὐτὴν, οὔτε και
αὐτὸ τὸ τρομερὸ Προσοκὸν ὀξὺ.

— Μέχρι τοῦδῆ ἦταν γνωστὸν ὅτι ἀσφαλίζονται μόνον οἱ ἄν-
θρωποι γιὰ τὴν περίπτωση θανάτου, δυστυχημάτων, γηραιέτων κλπ.
Τελευταίως ὁμως μερικεῖς Γερμανικεῖς Ἐταιρεῖες ἄρχισαν νά ἀσφα-
λίζουν και τίς μηχανές. Ἄν δηλαδὴ μιὰ μηχανή ἀρροσταυθῆ γιὰ
ὀλοοὐδῆποτε λόγο ἀποζημιώσεων... ὁ ἰδιοκτῆτης της !

— Στὸν Ζωολογικὸ Κήπο τῆς Νέας Ἰόρκης βρίσκεται μιὰ χε-
λώνα, ή ὁποία ὑπολογίζεται ὅτι εἶνε 800 ἐτῶν, δηλαδὴ γεννηθῆκε
περὶ τὸ 1100 μ. Χ. ! Τώρα θὰ ρωτηθεῖ πὸς ὑπολογίζεται ή ἡλικία
της. Ἀπλοῦστατα ἀπὸ τὰ στρώματα ποῦ ἔχουν σχηματισθῆ στο
καρβὸνι της. Αὐτὸ ἔχει ἐξεκριβωθῆ ὅτι κάθῃ 50 χρόνια ἑπάνω
στο καρβὸνι τῆς χελώνας σχηματίζεται και ἀπὸ ἕνα νεὸ εἰσώτρωμα.

Συλλέκτης

Η ΜΕΤΡΙΟΦΡΟΣΥΝΗ ΤΟΥ ΓΚΟΥΝΩ

Μιὰ φορὰ τὸ διάσημος μουσουργὸς Γκουινώ, ὁ συνθέτης τοῦ
«Φόουστ» ἔλεγε σ' ἕναν νεαρὸ μουσικοσυνθέτη : «Όσο πὸς βαθύ-
τερα εἰσχωρεῖτε στὴν τέχνη μας, τόσο μεγαλύτερη ἐκτίμησι θὰ
αἰσθάνεσθε γιὰ τοῦς μουσικοῦς τοῦ παρελθόντος. Όταν εἶχα τὴν
δική σας ἡλικία ἔλεγα «Ἐγὼ !». Όταν ἔγινα εἰκοσιπέντε ἐτῶν
ἔλεγα : «Ἐγὼ και ὁ Μόζαρτ !». Σαράντα ἐτῶν, ἔλεγα : «Ὁ Μό-
ζαρτ και ἐγὼ !». Τώρα, ποῦ εἶμαι πενήντα ἐτῶν, λέω : «Ὁ Μό-
ζαρτ μόνον !»

